ΟΜΙΛΕΙ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

(Ἄρθρο τῆς διάσημης Πολωνίδος πρωταγωνιστρίας τοῦ κινηματογράφου Πόλας Νέγκρι)

ΤΟ Χόλλυγουντ, τὸ σταυροδρόμι αὐτό, ἀπὸ τὸ ὁποῖο περνοῦν ὅλες ἡ φυλὲς τοῦ κόσμου, μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίσω μερικὰ ἀπὸ τὰ πιὸ σημαίνοντα πρόσωπα τῆς ἐποχῆς μας.

Ἕνα βράδυ, σὲ μιὰ δεξίωσι στὸ σπίτι τῆς Μάριον Νταῖβις, γνωρίστηκα μὲ τὸν διάσημο Ἄγγλο πολιτικὸ Γουϊνστων Τσῶρτσιλ. Μεταξὺ τῶν καλεσμένων ἦταν καὶ ὁ Τσάρλι Τσάπλιν, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἀπομιμήθηκε μερικὲς σύγχρονες διασημότητες, ἔβγαλε ἀπαθέστατα τὰ...παπούτσια του καὶ ἄρχισε νὰ χορεύῃ ἕναν Σκωτσέζικο χορό, μὲ ἀφάνταστο μπρίο !... Τὸ διαβολεμένο κέφι τοῦ Τσάπλιν μᾶς παρέσυρε ὅλους σ' ἕνα τρελλὸ στροβίλισμα. Καὶ φαντασθῆτε τὴν κατάπληξί μας, ὅταν, σὲ μιὰ στιγμή, εἴδαμε τὸν σοβαρὸ Γουϊνστων Τσῶρτσιλ νὰ....μπαίνῃ κι' αὐτὸς στὸ χορὸ καὶ νὰ ξεπερνᾶ, μάλιστα, ὅλους μας στὶς σπασμωδικὲς κινήσεις τῶν χεριῶν καὶ τῶν ποδιῶν !...

Φεύγοντας ἀπὸ τὸ φιλόξενο σπίτι τῆς Μάριον Νταῖβις, ὁ Τσῶρτσιλ ἔσφιξε μὲ διάχυσι καὶ τὰ δυὸ χέρια τῆς οἰκοδέσποινας καὶ τῆς εἶπε :

—Τὴ μέρα ποὺ θ' ἀποφασίσω νὰ ἐγκαταλείψω τὴν πολιτικὴ καὶ τοὺς πολιτικούς, νὰ εἶσθε βεβαία ὅτι θἀρθῶ νὰ ἐγκατασταθῶ στὸ Χόλλυγουντ !...

Κατὰ τὸν ἴδιο ἐξωφρενικὸ τρόπο γνώρισα καὶ τὸν πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας.

Ὁ διάδοχος τοῦ Ἀγγλικοῦ θρόνου, ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα ποὺ πάτησε τὸ πόδι του στὸ Χόλλυγουντ, ἐνθουσίασε ὅλες τὶς κοινωνικὲς τάξεις μὲ τὴν ἀφέλειά του, μὲ τὴν καλωσύνη του καὶ μὲ τοὺς καταδεκτικοὺς τρόπους του. Ἐπεσκέφθη ὅλα τὰ στούντιο τῆς Ἀμεριανικῆς κινηματογραφοπόλεως, συζήτησε μ' ὅλους τοὺς ἀστέρας, καὶ μ' αὐτὲς ἀκόμα τὶς κορίστες καὶ τοὺς φιγκυράν, πάντοτε γλυκομίλητος καὶ εὐδιάθετος.

Παρ' ὅλη τὴν ἐπιθυμία μου νὰ γνωρίσω αὐτὸ τὸ σύγχρονο πριγκηπόπουλο τοῦ παραμυθιοῦ, δὲν μοῦ εἶχε δοθῆ ἀκόμη ἡ εὐκαιρία νὰ σχετισθῶ μαζύ του.

Ἕνα βράδυ πῆγα μόνη μου σ' ἕνα νυχτερινὸ κέντρο. Κάθησα σ' ἕνα τραπεζάκι ἀπόμερο, γιὰ νὰ μὴ μ' ἀντιληφθοῦν καὶ κολλήσῃ δίπλα μου κανένας ἐνοχλητικὸς τύπος, καὶ παρήγγειλα ἕνα τζίν.

Ἕνα ψηλόσωμο καὶ ὁλόξανθο παλληκάρι διασκέδαζε περισσότερο ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους πελάτες. Ἔπινε, γελοῦσε, τραγουδοῦσε μόνος του, σὰν νὰ βρισκόταν σὲ μιὰ φιλικὴ συντροφιά, μεταδίδοντας σ' ὅλο τὸν κόσμο τὸ κέφι του. Ὅταν τὸν πρόσεξα καλύτερα, δὲν δυσκολεύτηκα νὰ τὸν ἀναγνωρίσω. Ἦταν ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας !...

Σὲ μιὰ στιγμὴ εἶδα ἕνα γνωστό μου, ἐπόπτη τοῦ προσωπικοῦ στὸ στούντιο στὸ ὁποῖο ἐργαζόμουν κι' ἐγώ, νὰ πλησιάζῃ τὸν πρίγκηπα, νὰ τοῦ ρίχνῃ ἕνα προσεκτικὸ βλέμμα ἀπὸ πάνω ὡς κάτω καὶ νὰ τοῦ λέῃ σοβαρώτατα :

—Εἶσθε ὁ τύπος ἀκριβῶς ποὺ μοῦ χρειάζεται στὸ προσεχὲς φίλμ γιὰ μιὰ σκηνὴ σ' ἕνα καμπαρέ !... Σᾶς προσλαμβάνω ἀπὸ ἀπόψε... Ποιὸς ξέρει, ἴσως ν' ἀνοίξῃ ἡ τύχη σας, ἂν δείξετε ἱκανότητα !...

Ὁ διάδοχος σηκώθηκε, σκασμένος στὰ γέλια, κ' ἔκανε μόνος του μερικὲς χορευτικὲς κινήσεις, γιὰ νἀρθῆ στὸ τέλος νὰ σταθῆ μπρὸς στὸ δικό μου τραπέζι. Ὁ διευθυντὴς τοῦ προσωπικοῦ, ὁ ὁποῖος τὸν παρακολουθοῦσε κατάπληκτος, τὸν πλησίασε καὶ τοῦ εἶπε, ἐλαφρὰ θυμωμένος :

—Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε, ἀλλὰ μοῦ φαίνεται ὅτι σᾶς ἔκανα μιὰ πρότασι καὶ ὅτι ὀφείλετε νὰ μοῦ δώσετε μιὰ ἀπάντησι !...

—Λυποῦμαι πολύ, ἀγαπητέ μου κύριε ! τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ διάδοχος. Δὲν μπορῶ ὅμως νὰ δεχθῶ τὴν προσφορά σας, γιατί μὲ περιμένει ἕνα μέλλον κάπως διαφορετικὸ ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ εἴχατε τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ προτείνετε...

—Καὶ ποιὸ εἶνε τὸ μέλλον αὐτό, ἂν ἐπιτρέπεται ;

—Μά... ἴσως νὰ γίνω μιὰ μέρα βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας !...

Καὶ ὁ διάδοχος, ἀφίνοντας τὸν συνομιλητή του ἐμβρόντητο, γύρισε πρὸς τὸ μέρος μου καὶ μοῦ εἶπε γελῶντας :

—Ἄς εἶνε : Ἔχασα μιὰ πολὺ καλὴ δουλειά ! Ἴσως νὰ μποροῦσα νὰ διαπρέψω ὡς ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου !...

Ἔτσι μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρισθῶ μὲ τὸν πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας. Τοῦ συστήθηκα μόνη μου, τὸν προσκάλεσα στὸ τραπέζι μου, καὶ ὕστερ' ἀπὸ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας, γίναμε οἱ καλύτεροι φίλοι τοῦ κόσμου !...

Καὶ ὁ διάσημος μαθηματικὸς Ἀϊνστάϊν σχετίστηκε μὲ πολὺ κόσμο στὸ Χόλλυγουντ, τὸν καιρὸ ποὺ ἔμενε στὴν Καλλιφορνία. Ὁ μεγάλος αὐτὸς φιλόσοφος ἔχει τὸ χάρισμα νὰ συμμορφώνεται ἀμέσως μὲ τὸ περιβάλλον.

Τὸν πρωτογνώρισα στὸ Πὰλμ Σπρίγκς, τὴ μαγευτικὴ αὐτὴ τοποθεσία ἔξω ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ, στὴν ὁποία πηγαίνουν ὅλοι ὅσοι θέλουν νὰ ξεκουραστοῦν γιὰ λίγον καιρὸ μέσα σ' ἕνα θαυμάσιο τοπεῖο. Ἐκεῖ πῆγα κάποτε κι' ἐγὼ νὰ περάσω μιὰ βδομάδα.

Ἕνα βράδυ, ἐπιστρέφοντας στὸ ξενοδοχεῖο μου ἀπὸ μιὰ ἐκδρομή, ἄκουσα στὸ σαλόνι ἕναν ποὺ ἔπαιζε βιολί. Ἡ δοξαριές του μίλησαν ἀμέσως στὴν καρδιά μου... Μπῆκα μ' ἀθόρυβα βήματα στὸ ἔρημο σαλόνι καὶ βρέθηκα μπρὸς στὸν βιολιστή... Ἡ ἔκφρασις τοῦ προσώπου του μοῦ προξένησε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ζωηρὴ ἐντύπωσι. Τὰ μεγάλα μάτια του ἀντιφέγγιζαν ἕνα φῶς, ποὺ ἔδγανε ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς...

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦταν ὁ Ἀϊνστάϊν, ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλειτέρους μαθηματικοὺς τῆς ἐποχῆς μας καὶ ἄριστος βιολιστής !

Ὕστερ' ἀπὸ λίγον καιρὸ μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίσω τὸν φιλόσοφο καὶ τὴν γυναίκα του. Ποτὲ στὴ ζωή μου δὲν εἶδα πιὸ ταιριαστὸ ζευγάρι, παρ' ὅλη τὴ μεγάλη διαφορὰ χαρακτῆρος, ποὺ ὑπῆρχε μεταξύ τους. Ὅσο ὁ καθηγητὴς ἦταν ὀνειροπόλος, ἀφελής, ἀκατατόπιστος σὲ πολλὰ ζητήματα τῆς καθημερινῆς ζωῆς, τόσο ἡ γυναῖκα του ἦταν θετικὴ — πραγματικὸ....μαθηματικὸ μυαλό.

Ἴσως ὅμως ν' ἀγαποῦσαν τόσο πολὺ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ἐπειδὴ δὲν ἐμοιαζαν διόλου !...

* * *

Δὲν πρέπει τώρα νὰ φαντασθῆτε πὼς οἱ ἠθοποιοὶ τοῦ κινηματογράφου περνοῦν πάντοτε ζωὴ εὐχάριστη καὶ ἀμέριμνη, κάνοντας διαρκῶς παρέα μὲ διάσημες προσωπικότητες καὶ κερδίζοντας ὅσα χρήματα τοὺς χρειάζονται, γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουν καὶ τὴν πιὸ τρελλὴ καὶ παράτολμη ἐπιθυμία τους..

Ὦ ! Ὅσοι ξέρουν καλὰ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς μας καὶ τῆς ἐργασίας μας στὰ στούντιο, δὲν μᾶς μακαρίζουν διόλου γιὰ τὴν τύχη μας...

Ξέρετε τί θὰ πῆ νὰ εἶσαι ὑποχρεωμένος νὰ περνᾶς πέντε κι' ἕξη ὧρες τὴν ἡμέρα κάτω ἀπὸ τὸ ἐκτυφλωτικὸ φῶς τῶν ἠλεκτρικῶν προβολέων, ἐπαναλαμβάνοντας εἴκοσι καὶ τριάντα φορὲς τὴν ἴδια σκηνὴ καὶ ἐκθέτοντας συχνὰ τὴν ζωή σου σὲ κίνδυνο ;

Ἐγώ, λόγου χάριν, κόντεψα νὰ πνιγῶ δυὸ φορὲς ὡς τώρα ! Τέσσερες ἄλλες φορὲς παρὰ λίγο νὰ σωτωθῶ ἀπὸ αὐτοκινητιστικὰ ἀτυχήματα. Καὶ μιὰ μέρα πίστεψα στὰ σοβαρὰ ὅτι ἔχασα τὸ φῶς μου !

Γυρίζαμε τότε τὸ φίλμ «Ὁ Ἱσπανὸς Χορευτής». Σὲ μιὰ σκηνὴ τῆς ταινίας αὐτῆς θὰ ἐμφανιζότανε μιὰ συμμορία ἀτσιγγάνων, ἡ ὁποία θ' ἀπεγύμνωνε τοὺς ἐπιβάτες ἑνὸς λεωφορείου. Ὅσο γιὰ μένα, θὰ ἔκανα τὸ ρόλο μιᾶς ἀτσιγγάνας καὶ θὰ ἁρπαζα στὸν ἀέρα τὰ διάφορα ἀντικείμενα, ποὺ θὰ μοῦ πετοῦσαν οἱ σύντροφοί μου ἀπὸ τὸ λεωφορεῖο. Σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ σκηνοθέτης τοῦ φίλμ, ὁ Ἔρμπερτ Μπέρνον, θέλησε νὰ μοῦ δείξῃ πῶς ἔπρεπε νὰ παίξω αὐτὴ τὴ σκηνή. Ἅρπαξε, λοιπόν, μιὰ χοντρὴ ἀνδρικὴ μπότα μὲ σπηροῦνια καὶ μοῦ τὴν πέταξε ἀπὸ μακρυά... Δὲν ὑπολόγισε ὅμως καλὰ τὴν ἀπόστασι... κ' ἔφαγα τὴν μπότα αὐτὴν καταπρόσωπο !... Τὸ σπηροῦνι καρφώθηκε βαθειὰ κάτω ἀπὸ τὸ μάτι μου καὶ εἶνε θαῦμα πῶς δὲν μοῦ τὸ ἔβγαλε !...

Τέσσερες ὁλόκληρους μῆνες ἤμουν ξαπλωμένη στὸ κρεββάτι, μὲ τὰ μάτια δεμένα, μὴ γνωρίζοντας ἂν τὸ μάτι μου θὰ γινότανε καλά. Τὸ εὐτύχημα εἶνε ὅτι τὸ σπηροῦνι δὲν πείραξε κανένα ὀπτικὸ νεῦρο. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ σημάδια του φαίνονται μέχρι σήμερα εὐδιάκριτα κάτω ἀπὸ τὸ μάτι μου...

Κάτι τέτοια ἀτυχήματα γίνονται πολὺ συχνὰ στὸ Χόλλυγουντ.

Ὁ Χάρολδ Λόϋδ ἔχασε τρία δάχτυλα τοῦ δεξιοῦ του χεριοῦ σὲ μιὰ ἔκρηξι δυναμίτιδος. Ἀπὸ τότε φοράει ἕνα χάντι μὲ τρία ψεύτικα δάχτυλα ἀπὸ καουτσούκ, τόσο τεχνητὰ ὅμως, ὥστε δὲν μπορεῖς νὰ τὰ διακρίνῃς οὔτε ἀπὸ κοντά.

Ἡ Κώνστανς Μπένετ ἔχει σπασμένο τὸν ἕνα γοφό της ἀπὸ μιὰ πτῶσι της ἀπὸ ἕνα ἄλογο.

Δέκα τοὐλάχιστον πρόσωπα — μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ σκηνοθέτης Χόγουαρθ Χοὺκς — βρήκανε οἰκτρὸ θάνατο κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ γυρίσματος τοῦ ἀεροπορικοῦ φίλμ «Τὰ Φτερά».

Τὸ Χόλλυγουντ δὲν εἶνε μονάχα ἡ πόλις τοῦ γλεντιοῦ καὶ τῆς ἀμεριμνησίας !...

ΠΟΛΑ ΝΕΓΚΡΙ

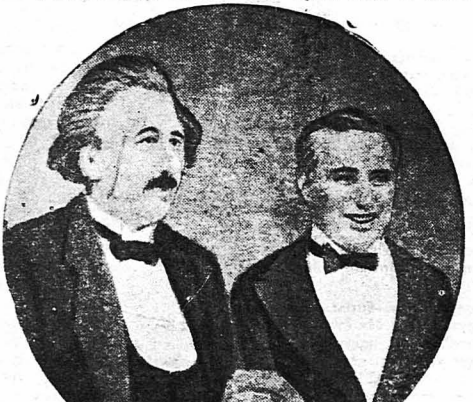

Ὁ Ἀϊνστάϊν καὶ ὁ Σαρλώ